

Overweging zondag 26 augustus 2018 – Dien jij de Heer?

Jaar B, 21^e zondag door het jaar

Jozua 24-1-2a,15-17.18b / Efeziërs 5,21-32 / Johannes 6,60-69

In het evangelie van vandaag zegt Jezus: “Het is de *Geest* die levend maakt, het vlees is van geen nut”. Jezus spoort ons aan geloof te hebben. Maar wat is dat: geloof? Hoe doe je dat? Lopen we er liever voor weg, omdat het ons verstand te boven gaat of omdat het teveel een appèl op ons doet, of blijven we bij Hem?

We moeten de woorden van Jezus niet letterlijk nemen, maar Jezus’ woorden als geestelijk voedsel tot ons nemen. Het Woord dat u zojuist in het evangelie gehoord heeft, is al brood dat leven geeft. Jezus reageert in deze perikoop namelijk op het voorafgaande in het Johannesevangelie, dat van vorige week. Daarin zegt hij dat wie Zijn lichaam eet en dat wie Zijn bloed drinkt, eeuwig leven heeft.

Gods liefde gaat ons verstand te boven. We moeten niet alleen afgaan op de wonderen die Jezus deed, en ons daardoor laten verblinden, maar geloven dat Jezus echt God op aarde was, die deze wonderen deed, omdat God zo diep van ons houdt en ons zo nabij wil zijn.

Geloven kunnen we alleen met ons hart.

Jezus’ wedervraag is dan ook of wij ook zoveel van Hem kunnen houden, onvoorwaardelijk, zonder twijfel, zonder te willen profiteren, zonder uiterlijkheden. Durven wij de Heer te dienen – in het besef dat we slechts eenvoudige mensen zijn, die misschien wel de wereld naar onze hand kunnen zetten, maar niet God?

Jezus vraagt ons om te geloven. Dat is wat anders dan God achter de wagen spannen. God doet niet wat wij van Hem willen, maar gunt ons leven. Hij bewerkstelligt wonderen waar we vaak zo achteloos aan voorbij gaan: onze hele schepping, het groeien van het graan, het broodwonder, alles wat er zomaar gebeurt en wat we als vanzelfsprekend aannemen – het is *allemaal* een Godswonder. Dat we leven, dat we bestaan, dat God zich om ons bekommert, ook al snappen we er niets van – dat alles is een wonder. Het leven wordt ons gegeven en wij mogen het ontvangen. Jezus vraagt ons om oog te krijgen voor *dat* wonder: het wonder van ons leven, het wonder van ons bestaan.

We moeten oog krijgen voor de alledaagse werkelijkheid. Ons niet laten verblinden door topsporters, popidolen, politici, coaches, goeroes en wat niet al. We hoeven niet de beste te zijn, te profiteren van anderen, elkaar de loef af te steken. Het weer groen worden van het gras na een beetje regen, de hulp en de zorg die we elkaar geven: dat is pas bijzonder. God ziet om naar ons *allemaal*. Dáár mogen we op vertrouwen.

Dat is wat de antwoordpsalm ons leert: Let op en bemerk hoe genadig de Heer is. Genadig is de Heer voor hen die oog voor Hem hebben. God ziet ons en luistert naar ons; Hij waakt over ons en redt ons. God is goed. Dát is de oproep van Jezus: heb oog voor God; durf voor

God te kiezen, want God is goed. Durf God te leren aanvaarden zoals Hij is en kom daar voor uit. Door te zeggen dat je gelooft, erken je je eigen kleinheid; erken je Gods grootheid. Wij kunnen niet bestaan zonder Hem.

God is groot en machtig, in alles wat er gebeurt. In het kleinste en in het grote, in de wonderen van het alledaagse. Groter dan wat wij hier op aarde belangrijk vinden. Overal werkt God in door. En Jezus maakt ons daar bewust van. Hij voedt ons met Zijn lichaam en Zijn bloed. God leeft *dóór* Jezus in ons. Door ons te laten voeden door Jezus worden we hongerig gemaakt naar God.

Het is de Geest die levend maakt. Deze God, die zo dichtbij ons wil zijn, in de persoon van Jezus, *die* geeft ons leven. Leven, gewoon leven: zoals wij goed zijn voor elkaar, zoals de vogels ongedwongen zingen en de bloemen schaamteloos bloeien. God is ons begin en ons einde. Zonder God zijn we niets en zijn we nergens. En God wil in relatie met ons staan, in de persoon van Jezus. Hij maakt dat we verbonden zijn met elkaar. Broeders en zusters, man en vrouw, allemaal ledematen van één lichaam. Het gaat er niet om wie vrouw is en wie man, wie de baas is en wie ondergeschikt. Het gaat er om dat we allemaal deel uitmaken van Gods schepping, dat we samen deel uitmaken van God zelf. We kunnen niet zonder elkaar en we kunnen niet zonder God, we kunnen niet zonder Jezus. Daarom moeten we goed zijn voor elkaar. De liefde dienen. Dan zijn we samen Kerk. De vraag is: *willen* we daarvoor kiezen?

Als we geloven in die liefde en daar dankbaar voor zijn, dan zullen we Gods wonderen leren zien. En als we die zien, is er geen weg terug. Dan *willen* we deel uitmaken van die wonderbaarlijke wereld. Want waar zouden we zijn zonder God? Naar *wie* zouden we gaan?

Amen